

1983

நினைவரு...!

ஏப்ரல் 25, 27,

சிங்களச் சணாதி கனின்
சிறைச்சாலைகள்கூடத்
தமிழ்நூக்குப்பாதுகாப்பானதல்ல
என்று அன்றுதான் உலகிற்குப்
மிரகடனப்படுத்தப்பட்டது—!

புத்தனின் பற்கள் பேணப்படுகிற
ஒரு நாட்டில் —

தமிழ்யகவின் கண்கள்
தோண்டப்பட்டது — உலகம்
கண்ணீருடன் பார்த்திருந்தது!

புத்தன் இருந்தாற்கூட

அன்று —

கண்ணீரும் செந்திரும் கலந்த
வெள்ளத்திலேயே முழ்கி
இறந்திருப்பான்!

தமிழ் அழிந்துபோன நாட்டில்
'தம்மவதம்' போதிக்கப்படுவது
விந்தையானது!

தண்ணீரைப் புனிதமாகப்
பேசுவும் பெளத்த மக்களின்
அரசு —

தமிழனின் கண்ணீருக்குப்
ஷதில் சொல்வதற்குப் பதிலாகத்
தமிழனின் உதிர்த்தையே
குடித்துச் சரித்திருத்தில் நிரந்தர
இடம் பிடித்துக்கொண்டது.

சிறைச்சாலைக் கதவுகளைக்
குண்டர்களுக்குத் திறந்துவிட்டுத்
தனது கொலைவெறிக்குத் தீணி
போட்டுக்கொண்டது —
பாளில் ஆட்சிப்படம்!

வரலாறுகளாகிட்டு

எமதருமைத் தமிழீழ மக்களுக்கும்,

உரமாக உழைத்த போராளிகளுக்கும்,

எமத ஆந்த அனாப் அஞ்சலிகளைத் தெய்வித்துக் கொள்ளும் வேளையில்,

தாயக விடிவிற்காக, ஆக்கூடி போராடும் அனைத்த விதங்கள் கணுக்கும் எமத தொடர்ந்த தார்மீக ஆதாரங்கள் வழங்குவதொகிடே,
எமக்காக உயிரி கொடுத்த அனைத்த மக்களுக்கும், போராளிகளுக்கும் நாம் செயியும் உள்ளெல்லாவும் அஞ்சலியாக இருக்க முடியும்!

எழுச்சி கொட்ட மக்கள் வீநிச்சி கட்டாக வரலாறு இருக்க வேண்டும்